

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaadelebirligi24.net
mucaadelebirligi@gmail.com
t.me/mucaadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete2
mucaadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

15 Ocak 2025 S.42

Sahte Umutlara Yer Yok

Bir kez daha ve yeniden... Uzlaşma yok! Tek kurtuluş yolu birleşik devrim!

Toplumsal barış, toplumsal uzlaşma... Boş laf, çeyrek asırdır hep aynı yavan lapa!!..

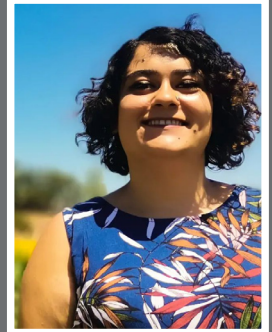
Bu gevelemeleri karda kışta yollara düşen, aylarca direniş eylemleri yapan işçilere anlatın! «Asgari ücret» adı altında tüm bir sınıfa dayatılan, tüm bir sınıfın ortalama ücreti haline getirilen, açlık sınırının bile altında kalan bir parayla «yaşamaya» mahkum edilen işçilere anlatın!

Muhabirimiz
Serpil Ünal

24 Gündür
Tutuklu!

Muhabirimiz
Lütfiye Burcu Kara
110 Gündür
Tutuklu!

Editör

2 Faşist Devletin Muradı

5 Önsöz 20. Yıl Buluşmaları

6 Hukuk Mücadelenin Neresinde?

Temade Çınar

10 "Her Şeye Rağmen"
Devrimin Kartalı: Rosa

Deniz Yankı

Sahte Umutlara Yer Yok

Manşet

Bir kez daha ve yeniden... Uzlaşma yok! Tek kurtuluş yolu birleşik devrim!

Toplumsal barış, toplumsal uzlaşma... Boş laf, çeyrek asırdır hep aynı yavan lapa!..

Bu gevelemeleri karda kışda yollara düşen, aylarca direniş eylemleri yapan işçilere anlatın! «Asgari ücret» adı altında tüm bir sınıfa dayatılan, tüm bir sınıfın ortalama ücreti haline getirilen, açlık sınırının bile altında kalan bir parayla «yaşamaya» mahkum edilen işçilere anlatın! Ailesiyle birlikte yaşamdan kovulan, varlığı için kelimenin gerçek anlamında savaşmaktan başka hiçbir yolu kalmayan işçilere... Sadece söylemeyi bir deneyin hele!

Kayyum sopasıyla hizaya çekilmek istenen, yaptığı seçimle dalga geçilmesine kayyumlarla karşı karşıya bırakılan Kürt yoksullarına anlatın... Mersin'de belediyeye kayyum atanmasına günlerdir sokaklarda çatışarak karşılık veren militan Kürt gençlerine anlatın. Sınırlarda bedenlerini «sınır ötesi saldırganlığa» karşı siper eden, Rojava'daki kardeşlerini çıplak bedenleriyle korumaya çalışan Kürt halkına anlatın!

Binlerce yılın tarihsel öfkesini çıkınına doldurarak toplumsal özgürlüğü için ayağa kalkan kadınlara... Her gün «koca» şiddeti ile «namus cinayeti» ile «ahlak bekçileri»nin ve «mahalle baskısı»nın dayatmaları ile «patron tacizi» ile... fabrikalarda, atölyelerde, işletmelerde en alt seviyede bile eşitliği yakalayamamış olmanın, «eşit işe eşit ücret» alamamanın «ezikliği» ile... ezcümle tüm bir hayatta «ikinci sınıf» olmanın reva görüldüğü bu cehennem ile dişe diş mücadeleye atılan, «artık yeter» diyerek başkaldıran kadınlara anlatın!

Ya da tüm geleceği elinden alınan, sahte umutları bile çalınan gençlere!..

Devletin tepesindekiler ağzından köpükler saçarak tehditler savuruyor. Sabah akşam sopa sallıyorlar Kürt halkına, işçi ve emekçilere, kadınlara... Ne «uzlaşma»sı, ne «barış»ı!

Her gün karşımızdaki çıplak gerçeklik, «hayatın realitesi» bambaşka bir şey söylerken, sosyal reformistler, uzlaşmacılar «barış ve uzlaşma»dan bahsediyor. Milyonlarca işçi ve emekçi, yoksul Kürt halkı çıplak gerçeğin anlattıklarını belleklerine kazımış durumda. Hiçbir emekçide bir beklenti, bir heyecan yaratmıyor boş hayaller. Kimse dönüp bu «hisseli harikalar kumpanyası»na metelik vermiyor.

Toplumsal gerçeklik «mücadele» diyor, «kavga» diyor, «tek yol birleşik devrim» diyor.

Faşist Devletin Muradı

Editör

Bayram değil, düğün değil, faşist Devlet Bahçeli DEM'in elini neden sıkı? Bu konu üzerine çokça yazıldı, bundan sonra da yazılacak. Herkes, bulunduğu konumdan ve politik duruşu noktasından bu soruya yanıt verdi.

Bayram değil, düğün değil, faşist Devlet Bahçeli DEM'in elini neden sıkı? Bu konu üzerine çokça yazıldı, bundan sonra da yazılacak. Herkes, bulunduğu konumdan ve politik duruşu noktasından bu soruya yanıt verdi.

Kürt halkının ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesinin bir an önce devrimci içeriğinden arınıp devletle uzlaşma noktasına gelmesini arzulayanlar, uzatılan eli "çok kıymetli" bulduklarını ilan ediverdiler. Bu çizgidekiler, Erdoğan ve faşist Bahçeli'ye, tüm geçmişlerini, tüm yaptıklarını bir kalemde silercesine teşekkür üstüne teşekkür ettiler. Bütün sosyal reformist, uzlaşmacı, liberal takımın bu çizgi üzerinde tek hizaya dizildiklerini söylersek yanlış olmaz.

Buna karşılık, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını koşulsuz savunan, neredeyse elli yılı bulan özgürlük savaşının daima yanında duran, sınıf savaşının temel ilkelerini daima hesaba katarak burjuva sınıfa ve faşist devlete tam bir güvensizlik içinde olan devrimci-komünist güçler, uzatılan elin kanlı bir el olduğunu hatırlatarak tehlikeye, kurulan tuzağa dikkat çektiler.

Şimdi, sis perdesi yavaş yavaş kalkıyor. Faşist Devlet'in (Bahçeli) kanlı elini neden durduk yerde uzattığıyla ilgili gerçekler, amaç ve niyetler yavaş yavaş açığa çıkıyor. Tam da

Savaşan bir halk iyi öğrenir. Elli yıla yaklaşan savaş içinde Kürdistan işçi sınıfı, yoksul-emekçi halkları iyi öğrenmiştir; düşmanını iyi tanımıştır. Uzun savaşın tüm yükünü çeken Kürdistan işçileri, köylüleri, yoksulları ve kadınları, düşmana güvensizlikle yaklaşmayı iyi öğrenmişler; bundan kuşku duyulamaz.

Leninistlerin işaret ettiği gibi, "kardeşlik, barış" vb. üzerine atılan nutukların birer yalan ve aldatmadan ibaret olduğu; faşist devletin ve dinci faşist iktidarın aslında Kürt Özgürlük Hareketine dönük tam bir teslimiyet ve koşulsuz tasfiye peşinde koştuğu artık her pratik adımda, her açıklamada ortaya çıkıyor.

Son örnek, Diyarbakır'da konuşan RTE'den geldi. AKP Diyarbakır 8. Olağan İl Kongresi'nde konuşan RTE, Kürt Özgürlük Hareketi'ne tam teslimiyet dayattığını bir kez daha şu sözlerle ifade etmiş:

"Son dönemde gerçekleşen çalışmaların tek bir amacı vardır. Terör örgütünün kendini fesh etmesi, silahların kayıtsız şartsız teslim edilmesi, örgütün siyaset üzerindeki vesayetinin tamamen kaldırılması, bölücü örgütün baskısı dolayısıyla bir Türkiye partisi olma vasfını kazanamayan siyasi yapıya bu yönde kendini geliştirme fırsatı verilmesi, bölgemizde artan çatışmalar karşısında iç cephemizin güçlendirilmesi, yarım asırlık bölücü terör parantezinin kapatılması tüm boyutları ve unsurlarıyla ebediyen tarihe gömülmesidir."

Bunlar, dil sürçmesi ya da boş bulunarak söylenmiş sözler değil. Önceden planlanmış, son derece bilinçlice söylenmiş sözler. Tam teslimiyet ve tasfiye peşinde olduklarını söylemek için Diyarbakır'ı seçmiş olması ise ayrıca üzerinde durulması gereken bir

noktadır. Neredeyse aynı kalemde çıkmış benzer sözleri Urfa'da söylüyor:

"Ya namlusu ülkemize dönük o silahlar gömülecek ya da Türkiye'ye silah doğrultanlar gömülecek. Bunun haricinde üçüncü yol, alternatif mevzubahis değildir."

Bununla birlikte, çeperindeki uzlaşmacı kesime rağmen, Kürt Özgürlük Hareketi'nin kurulan tuzağın farkında olduğunu görüyoruz. Bunun için, kendi çeperindeki güçleri faşist devletin tuzak ve sinsi planlarına karşı sürekli uyarın açıklamalarla sık karşılaşıyoruz. Bu uyarılardan biri, KCK Yürütme Konseyi Eşbaşkanı Cemil Bayık'tan gelmişti:

"İktidarın yaklaşımında herhangi bir değişiklik yoktur. Tam tersine AKP-MHP iktidarı soykırım siyasetini derinleştirme ve sonuca ulaştırma çabası içerisindedir. Bunun en somut göstergesi iktidarın Rojava'ya yaklaşımıdır. Bunlar olurken Devlet Bahçeli'nin söylemlerini siyasi yaklaşım değişikliği biçiminde algılamak son derece yanlıştır. Şu an özel savaşın ağırlıkta olduğu bir süreç söz konusudur. Devlet ve iktidarın Önder Apo'ya ve Kürt sorununa yaklaşımı özel savaş konsepti dışına çıkmış değildir. Dolayısıyla devlet ve iktidar tarafından Kürt sorununa yönelik yeni bir yaklaşım geliştirilmiş değildir."

Evet "İktidarın yaklaşımında herhangi bir değişiklik yoktur". RTE, tam teslimiyeti ve silahların koşulsuz bırakılmasını

dayattıklarını, "Ya silahları gömecekler ya da silahlarla birlikte gömülecekler" sözleriyle dile getirmişti zaten.

KÖH'ün liderliğinden sadece Cemil Bayık'ın değil, KCK'nın tüm yönetiminin kurulan tuzağın farkında olduğunu şu açıklamadan anlıyoruz:

"Halka yönelik artan baskılar, Kürt halkına ve Önder Apo'ya yönelik söylenen hakaret içeren sözler, kayyum atamalarının sürdürülmesi, Rojava'ya yönelik işgal saldırıları, AKP iktidarının nasıl bir yaklaşım içerisinde olduğunu ortaya koyuyor. Son olarak Akdeniz Belediyesine kayyum atandığı ve tekrardan halkın iradesinin gasp edildiği bilgisi kamuoyuna yansımıştır."

Savaşan bir halk iyi öğrenir. Elli yıla yaklaşan savaş içinde Kürdistan işçi sınıfı, yoksul-emekçi halkları iyi öğrenmiştir; düşmanını iyi tanımıştır. Uzun savaşın tüm yükünü çeken Kürdistan işçileri, köylüleri, yoksulları ve kadınları, düşmana güvensizlikle yaklaşmayı iyi öğrenmişler; bundan kuşku duyulamaz. Ne iki ülkenin küçük ve orta burjuvaları, ne de uzlaşmacı, liberal, sosyal reformist politik güçler bu nesnel gerçeği ortadan kaldırabilirler.

Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimi, her durumda yolunda devam edecek; tam ve gerçek demokrasiyi gerçekleştirmek üzere iktidarın fethine doğru yürüyecek.

Kamu Emekçileri 81 İlde İş Bıraktı

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK), Askeri İş Yerlerinde Görevli Kamu Çalışanları Sendikası (Asim-sen), Bağımsız Kamu Görevlileri Sendikaları Konfederasyonu, Hürriyetçi Sendikalar Konfederasyonu, Birleşik Kamu İşgörenleri Sendikaları Konfederasyonu artan enflasyon, hayat pahalılığı ve %11,54'lük zamma karşı iş bıraktı.

ANKARA | Kamu emekçileri, "Ücret Asgari! Açlık, Yoksulluk, Sefalet Azamî İktidarı Uyarıyoruz! İş Bırakıyoruz İnsanca Bir Yaşam İçin Mücadelede Birleşiyoruz" pankartı ile Kazakistan Caddesi'nde toplanarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önüne yürüdü.

SGK emekçileri de, SGK Genel Müdürlüğü binasına "Bu İşyerinde Grev Var" pankartı astılar. Emekçiler, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önüne ulaştıklarında polis barikatı ile karşılaştı. Polis ile yapılan görüşmelerin ardından ortak basın açıklaması bakanlık önünde kurulan barikatların önünde okundu.

Kamu emekçileri ve emeklilerinin talepleri de şöyle sıralandı:

1. **Tüm emekçiler için insanca yaşanabilir bir ücret ve adil bir gelir dağılımı**
2. **Eşit işe eşit ücret**
3. **Sefalet zam aldatmacasına karşı, en düşük memur maaşının acilen yoksulluk sınırının üzerine yani 79.000 TL'ye çıkartılması**

4. **Başta metropoller olmak üzere barınma ihtiyacımızı imkansız hale getiren kira fiyatlarına karşı, güncel verilere denk düşen kira yardımı**
5. **Asgari ücretin, insan onuruna yaraşır bir ücret düzeyine çıkartılması**
6. **İşyerlerinde ücretsiz kreş açılması**
7. **Kamuda mülakat değil, liyakat, yani kadrolu güvenceli istihdam**
8. **Seyyane zamların, ek ödemelerin emekliliğe yansıtılmasını, insanca yaşayabileceğimiz bir emeklilik**
9. **Kamu kaynaklarının "müşteri garantili" projeler için değil, halk için kullanılması**
10. **Vergide adalet, az kazananın az, çok kazananın çok, yani adil bir vergi sistemi ve 1. Vergi diliminin %10'a düşürülmesi ve sabitlenmesi**
11. **Bizleri toplu sözleşme masası adı altında, siyasi iktidarın iki dudağı arasına bırakan ve tüm yetki ve kararın hükümete terk edildiği sahte sendika yasasına karşı, gerçek grevli bir toplu sözleşme düzenlemesi**

İSTANBUL | Kamu emekçileri İstanbul'da da Sultanahmet ve Kadıköy Meydanlarında toplandı. KESK İstanbul Şubeler Platformu, Sultanahmet Meydanı'ndan Beyazıt Meydanı'na yürüdü.

İZMİR | Sefalet ücreti dayatmasına karşı iş bırakan emekçiler, İzmir Cumhuriyet Meydanı'nı doldurdu. Kültür Park ve Eski Sümerbank önünde toplanan

emekçiler döviz ve pankartlarla iki farklı koldan Cumhuriyet Meydanı'na yürüdü. Kamu emekçilerinin eylemine İzmir Barosu, İzmir Tabip Odası, TMMOB, DİSK ve emekli sendikaları da destek verdi.

KESK İzmir Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Deniz Çetin maaşların mum gibi eridiğini belirterek "Artık yeter. Emekçisi ve emeklisi de bir gün dahi geçinemiyor. Vergi yükünün büyük bölümü emekçinin omuzlarına aktarılıyor. Kamu emekçilerinin sefalet ücretine karşı itiraz ediyoruz. Kamu emekçileri ve emeklilerinin sefalet ücretlerine karşı iş bırakarak alanlardayız" dedi.

ADANA | Uğur Mumcu Meydanı'na kortejler halinde gelen kamu emekçileri burada birleşerek binlerle Adana Valiliği önüne yürüdü ve orada bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklama, "Emeğimizin karşılığını almak, çocuklarımıza daha iyi bir gelecek bırakmak için bugün tüm işyerlerimizde iş bırakıyor ve siyasi iktidarı uyarıyoruz. Çünkü geçinemiyoruz!" denildi.

Akdeniz Belediyesi'ne Kayyum Protesto Edildi

Mersin'de 10 Ocak'ta yapılan ev baskınlarında gözaltına alınan Dem Partili Akdeniz Belediyesi eşbaşkanları Hoşyar Sarıyıldız ve Nuriye Arslan ile belediye meclis üyeleri "örgüt üyeliği", "örgüte finans sağlama", "örgüt propagandası" ve "2911'e muhalefet" iddiası ile tutuklandı. Karar, Adliye binası önünde bekleyen kitle tarafından tepkiyle karşılandı.

Tutuklama ve atanan kayyuma karşı Mersin Akdeniz'de bulunan Özgür Çocuk Parkı'nda yüzlerce kişinin katılımıyla açıklama yapıldı. "Kayyum rejimi halk iradesine bir darbedir" pankartının açıldığı açıklamaya, Barış Anneleri, DEM Parti Mersin milletvekilleri, il ve ilçe temsilcileri ve çok sayıda kişi katıldı.

Konuşmaların ardından halk belediyeye yürüdü.

Önsöz 20. Yıl Buluşmaları İzmir ile Başladı

'20. Yılında
Önsöz,
Yazarlarını
ve Okurlarını
Buluşturuyor'

Önsöz Dergisi bu yılın mayıs ayında 20. yılına giriyor. Bu büyük coşkuyu tek güne sığdırmamak amacıyla, mayıs ayına kadar sürecek olan etkinlik serisinin ilki, '20. Yılında Önsöz, Yazarlarını ve Okurlarını Buluşturuyor' çağrı ve başlığıyla 12 Ocak tarihinde İzmir Fuar Gençlik Tiyatrosu salonunda yapıldı.

Etkinlik salonunun fuaye alanında, kurulan masalarda, okurların incelemesi için tüm eski sayılar sergilendi. Ayrıca Önsöz yazarlarının yazdığı/çizdiği kitaplar da bu sergide yer aldı.

Önsöz yazarlarından **Veysi Çetin**, "dergi çevresi ve dergicilik meselelerinde Önsöz'ün konumu, yazı yazmak konusunda disipline etmesi, yaptığı atölyeler ve tüm faaliyetlerle birlikte bir okul işlevini yürütmesi, kendi yazarlarını yetiştirmesi" konularında söz aldı.

Daha sonra sözü Önsöz kurucu yazarlarından olan **Ülkü Şeyda** aldı. Konuşmasına, Önsöz'ün ilk sayısının Çingü bölümünü okuyarak başladı. Önsöz'e emek vermiş, üretmiş ve şu an hayatta olmayan yazarları anarak devam etti.

Yazar Şeyda konuşmasının devamında, "Önsöz'ün çıkış hikayesi, isminin hikayesi, Ayışığı ile olan birlikte yolculuğu, üretilen kitaplar, Kürt dili ve edebiyatı

konusunda çıkartılan çift dilli Önsöz sayısı, Nazım Hikmet temalı sayılarımız, işçi sınıfı temalı sayılarımız, derginin enternasyonal bakışı, dayanışma geceleri düzenlemesi, genel yayın yönetmeninin tutuklanma süreci ve derginin bazı sayılarının zor koşullara rağmen nasıl çıkartılabildiği" konularından bahsetti.

Söyleşinin diğer konuşmacısı Önsöz sinema yazarlarından **Caner Ekemen** söz alarak Önsözle nasıl tanıştığını ve nasıl yazmaya başladığını anlatarak konuşmasına başladı. İlk yazısının bir film eleştirisi olduğunu (Genç Marks filmi), Önsöz'ün yazmaya nasıl teşvik ettiğini ve cesaretlendirdiğini anlattı. Konuşmasının devamında "yayının önemi, kültür sanat yayıncılığı, diğer sinema dergilerindeki sansür ve filtreleme meselesi" konularından bahsetti.

Söyleşinin son konuşmacısı olarak **Cumhur Özen** söz aldı. Önsözle nasıl tanıştığını anlatarak başladığı konuşmasında "dergilerin şirket ağları, dağıtımın pazarlanma

şekli, Önsöz'in bu ağ dışında bağımsız bir üretim olmasının önemi, yeni kalemlere yer veriyor olması, anti entelektüel kültürle mücadele etmesi, şiir tıkandı mı tartışması, pazar için üretilen ürünlerde kendi emeğine yabancılaşma" hakkında yaklaşımlarını sundu.

Söyleşinin ikinci kısmında, davetli önsöz okurları ve yazarları söz aldı. Soru, katkı ve Önsözle olan hikayelerini anlattı.

Söz alanlardan biri Önsöz yazarı **Renas Toprak** oldu. Önsöz'ün 20. Yılına coşkuyla kutladığını dile getirip, kendi şiir seçkisinden bir şiir okuyarak 20. Yıl coşkısına katkı sundu.

20. Yıl açılış etkinliği salonun dışına da taşıdı. Fuayedeki sergide yer alan eski Önsöz sayıları, gelen davetlilerce ilgiyle incelendi. Her davetliye eski sayılardan hediye verildi. Önsöz okur ve yazarları etkinlik sonrası da birbirini bırakmadı. Salon dışında keyifli sohbetler devam etti. Etkinlik üç saate yakın bir süre sonunda sonlandı.

İşçi Sınıfının Bozulan Kavramları -5 Hukuk Mücadelenin Neresinde?

Temade Çınar

Hukuk mücadelesinin işçilerin mücadelesinin yanında sürmesi gerektiğini görüyoruz. Gerek var olan bir yasanın sağladığı hakkın kullanılmaması, gerek yeni bir yasa ile var olan bir hakkın elden alınması, gerekse de işçilerin olması gerekeni yasa haline getirme mücadelesi olabilir.

ücretler, özlük haklar, kişilik hakları vb. her konuda öncü işçiler birçok soruyla muhatap olur. Öncü işçiler çalışma alanlarıyla ilgili yasaları, varsa toplu iş sözleşmesini iyi bilmek zorundadırlar. Ama bunları işçiye var olan duruma razı etmek ya da engellerini hatırlatmak için kullanmazlar. Bunu kullananlar ancak işbirlikçi, burjuva sendikalardır. Eğer patron ya da yöneticiler bir konuda işçinin var olan bir hakkını vermiyorsa, işçi buna karşı görüşür, dilekçe yazar, dava eder, mücadele eder ya da güç dengelerine göre işinden olmamak ya da mobbinge uğramamak için hiçbir şey yapmaz. İşte bu noktada mücadele araçlarına iş düşer. **Çatışmayı yaratmak da işçi lehine çözmek için uğraşmak da sendikaların, komitelerin, öncülerin elindedir.**

Hukuk mücadelesi sınıf mücadelesinde bize yol açabilir ya da yolu zorlaştırabilir. İşçilerin yasalardaki haklarını alamıyor olması ve her bir madde için ayrı mücadele gerektirdiği için hukuk mücadelesinin aynı zamanda güçlü bir mücadeleyle birlikte yürümesi zorunluluğu bilinmelidir. Hukuk yoluyla haklarını alacakları yanılığısına girerek ya da ikna edilerek mücadelenin bırakılması tehlikesini de barındırır. Tekstil işçilerinin eylemlerinde "Bond çantaları, ford arabalarıyla gelip işimizi de mücadelemizi de elimizden aldılar" dedikleri avukatların örnekleri az değildir. Hukukun mücadelenin önüne geçmesi ile mücadelenin bırakılması ya da mücadele ile kazanılanın hukuk desteğini bulamadığı için kaybedilmesi de mümkün.

Hukuk mücadelesinin işçilerin mücadelesinin yanında sürmesi gerektiğini görüyoruz. Gerek var olan bir yasanın sağladığı hakkın kullanılmaması, gerek yeni bir yasa ile var olan bir hakkın elden alınması, gerekse de işçilerin olması gerekeni yasa haline getirme mücadelesi olabilir.

Hukukçuların hukuk alanındaki birikimlerini ve mücadele deneyimlerini işçilere ulaştırması ve işçilerden

İş yasası, uzun yılların mücadelesi ile yazılmıştır. İçinde işçilerin büyük fedakârlıklar ve bedellerle elde ettikleri kazanımlar da vardır, işçi sınıfının ilk dağılıklık dönemlerinde burjuvazinin kendi çıkarlarını güvence altına aldığı yasa maddeleri de... Kapitalizm var oldukça iş yasaları, sendikalar yasası gibi işçileri ilgilendiren hiçbir kazanım kalıcı olmayacaktır. Hatta on yıllarca kavga edilerek kazanılmış bir madde, bir gecede silinip gidebilir. Ancak bu durum hukuk mücadelesini küçümseyeceğimiz ya da kullanmayacağımız anlamına gelmez.

Hukuk mücadelesi günlük mücadelenin ve işçinin deneyim kazanmasının bir yoludur. Bu yolla işçi, devletin bir sınıfın temsilcisi olduğunu görür, bilince çıkarır. En ufak bir isteğinin karşısındaki bü-

rokrasi duvarlarına çarpar. Mücadele ve hukuk kavramlarının ufkunu görür. Yasal olan bir greve bile yapılan kuşatmayı, engelleri ve hatta saldırıları yaşayan işçilerin yaşadıkları dönüşüm çok önemlidir. Ancak tüm bu dönüşümlerin umutsuzlukta birleşmemesi için öncü işçilere ihtiyaç vardır. İşçilerin her türlü mücadelesinde yanlarında olup, olan bitenleri onlara açıklaması, sınıf mücadelesini anlatması, bu süreçte devrimci bilinci kazanarak güçlenmesi de öncü işçilerin temel görevidir.

İşçilerin yaşadıkları sorunlarda, yasaların bu durumda ne dediğini bilmek istemeleri ve bu sınırlara göre davranmaları son derece doğal. Önerilerine yasal engeller çıktığında bu durumu aşılmaz olarak görmeleri de doğal. Günlük sorunlarda izinler,

yana taraf olması son derece önemli. Hukukçuların hangi sınıftan yana taraf oldukları çatışma zamanlarında ortaya çıkar. Yasalar hakkındaki bilgileri işçilere mücadele ile kazanabileceklerinin önüne ket de vurabilir, işçileri bilgileri ile razı da edebilirler, mücadeleye yol da açabilirler. Aynı zamanda aydınlarının sınıf mücadelesine kazanılması açısından da bu bağ gereklidir. İşçi sınıfının kendi taraflarını seçtikleri mücadele dönemlerinde aydınların tavırları her iki taraf açısından da geleceği tayin edici özellikler taşır.

Sendikalarda çalışma yapan öncü işçilerin sendikalardan bağımsız, gerektiğinde çıkar çatışmasını ortaya çıkaracak ya da çözecek olan işyeri komitelerini oluşturmaları, tüm çalışmaların sigortasıdır. İşçilerin kendi denetimlerini hiçbir kurum ya da kişiye bırakmayacakları, kendi çıkarlarına aykırı bir durum olduğunda buna doğrudan müdahale edecekleri komitelerin varlığı, sendikalarda bürokratlaşmayı da mücadelenin karşı sınıfın eline geçmesine de engel olma potansiyelini taşır.

İşçi sınıfı içinde çalışma yapan öncü işçilerin, bugünün sorunlarını geleceğin çözümlerini anlatmak için bir fırsat olarak gördüklerine her geçen gün daha fazla tanık oluyoruz. Gelecek bugünün küçük çabalarının içinde doğuyor.

Sendikalarda çalışma yapan öncü işçilerin sendikalardan bağımsız, gerektiğinde çıkar çatışmasını ortaya çıkaracak ya da çözecek olan işyeri komitelerini oluşturmaları, tüm çalışmaların sigortasıdır.

Faşist Saldırganlığın Yenilmesi İçin Bir Adım Öne

Tarihin akışının inanılmaz hızlandığı günlerden geçiyoruz. Emperyalizmin, siyonizmin ve bölge karşı devriminin yürüttüğü gerici iç savaşın 13 yılda yıkamadığı Baas rejimi, 12 gün gibi kısa bir sürede çöktü. Bu çöküşün bölgedeki birçok dinamiğe ciddi etkilerinin olacağı şüphesiz. Dinci-faşist gericiliğin başa getirildiği bu gelişme; **emperyalizmin, siyonizmin ve dinci-faşist iktidarın dönemsel olsa da lehine oluyor. Baas rejimi emperyalizme direnmesine rağmen tepeden tırnağa bir burjuva iktidar karakterine sahip olmasından dolayı, bu çöküşün önünü alamadı.** Bu çöküşün içinde ekonomik çöküş, toplumsal yıkım, siyonizme karşı yeteri cevap vermeme, ayrıca Rojava devrimini tanımayan, Kürt halkının kazanımlarını korumasını kabul etmeyen burjuva gerici sınıf karakterinin olduğu bir gerçeklik. Ayrıca, Rusya, Çin ve İran'ın desteğiyle emperyalizmin dayattığı tam ilhak politikalarına karşı bir dönem direnmiş olsa da ekonomik kriz, yaptırımlar ve özellikle de çürümenin burjuva iktidarın ve toplumun ciddi kesimlerine yayılması, kitlelerin bu emperyalist saldırıya açık tutum almasını da zedeledi.

Ancak tüm bu gelişmeler bir yana, dinci-faşist sürülerin iktidarı alması ile azınlık topluluklara yönelik saldırılar artıyor, Arap Alevi ve Hristiyan emekçi halklar her an soykırım ile yüz yüze. Tepeden tırnağa dinci-faşizmin en soysuz ve vahşi anlayışıyla şekillenmiş bu karşı devrimci odaklar başa gelerek; katliam, işkence ve tehcir politikalarına hız verdiler. **İnsan kaçırmalar, açık sokak infazları, tecavüzler, evlerin ve toprakların talan edilmesi, inanç merkezlerinin ateşe verilmesi...** Dahası var ancak saymaya gerek yok. Bu tablo 93'te Sivas'ta, 78'te Maraş'ta, 95'te Gazi'de ve tarihimizde birçok defa tanık olduğumuz bir tablodur. **Bu katliamların meşurlaştırılması için ilerici ve devrimci güçler, Alevi emekçiler her fırsatta çeşitli biçimlerde hedef tahtasına konuyor.** Bugün Suriye'de yaşanan katliamları gerçekleştiren katilleri onore edip, özgürlük dağıtanlar olarak göstermek, NATO'nun uzun yıllardır uyguladığı politik ve askeri stratejinin bir parçasıdır. İşin şaka kaldırır yanı yok. Kendi örgütlü ve savunma güçleri yeterince gelişkin olmayan bölgedeki halklara bakarken, Rojava'da halklaşmış bir devrim olması ve kendi savunma güçlerinin bulunması, sahadaki dengeleri Kürt halkının lehine döndürüyor. Bundan dolayı kendi geleceğini kendi ellerine almış Kürt halkının devrimci savaşımı, bölge halklarına örnek teşkil ediyor.

Peki ne yapmalı? Dinci-faşistlerin Suriye'de yaptığı katliamlar göz önüne alındığında bu dinci-faşistler eliyle yeni katliamların ve saldırıların bu topraklardan çok uzak olmadığını kestirebiliriz. **Tarihi boyunca Kürt halkını, Alevi inancına mensup emekçileri ezmiş, faşist baskı, katliam ve ötekileştirme ile yok etmeye çalışan bu sistemi halkların devrimci mücadelesiyle, anti-faşist mücadelelerle yıkmalıyız.** Faşist saldırıları, katliam tehditlerini ancak devrim durdurur. Ezilen halkların, yoksul Kürt halkının ve ezilen Alevi emekçilerin özgür ve güven içinde yaşamasını halkın iktidarı temin edebilir. Şimdi bulunduğumuz bütün yerlerde halk komitelerinde birleşelim, kendi örgütlü güçlerimiz ile devrimci savaşı yükseltelim!

**Türk-Kürt-Arap-Ermeni Yaşasın Halkların Mücadele Birliği!
Dinci-Faşist Çeteler Yenilecek, Emekçi Halklar Kazanacak!**

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

Basın Baskı Altında

10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nde Gazete Patika'da Türkiye'de basın özgürlüğü üzerine yayınlanan röportajdan, muhabirimiz Özlem Oral ile yapılan bölümü paylaşıyoruz.

“Basını Susturma Özgürlüğü”

Ülkemizde ve başta Ortadoğu olmak üzere, çatışmaların, savaşların sürdüğü her yerde basın özgürlüğünden söz etmek mümkün değil. Aslında bunu sadece çatışma olan bölgelerle sınırlamak yanlış olur. En barışçıl, en özgürlükçü, demokratik olduğu söylenen ülkelerde dahi basın baskı altında. Egemenlerin iktidarlarının bekası için halklardan gizledikleri gerçekleri yazmak, biz gazetecilerin yükümlülüğü. Ve bu durumda ilk iş, gerçekleri yazan gazetecileri susturmak oluyor. Görece ‘demokratik’ ülkelerde bu hukuk yoluyla, para cezaları, tehditlerle caydırmak oluyor. Çatışmaların yaşandığı, hukukun ayaklar altına alındığı yerlerde de bu, gözaltılar, hapisler, soruşturmalar, hatta öldürmeler yoluyla...

Can güvenliğimizin dahi olmadığı bir yerde, ‘gazetecilik hakları’ndan

söz etmek anlamsız geliyor. Hemen her gün karşılaştığımız, bir basın açıklamasına gittiğimizde eylemcilerin abluka altına alınıp basının sürüklenerek dışarı atılması, kalkanlarla engellenmesi, haber yapmamızın engellenmesi gibi olaylar artık sıradan haber değeri bile olmayan konular haline geldi. Oysa bunların her biri, basın özgürlüğüne yönelik çok ciddi sorunlar.

Bir gün önce yani 9 Ocak'ta sayısız internet sitesi kapatıldı, sosyal medya hesapları engellendi. Geçtiğimiz dönemlerde bunu kapatmalarla, yasaklamalarla toplatmalarla yapıyorlardı. Artık tek bir tuşa basarak, istemedikleri her hesabı, her yayını anında engelleme özgürlüğüne sahipler. Burada basın özgürlüğünden değil, ‘basını susturma özgürlüğünden’ bahsedebiliriz.

“Tabutluk”un İlk Tutsaklarındandı

Serpil Ünal tutuklanalı yaklaşık 2 hafta oldu. Bu süre zarfında, gazeteci olarak yaşadığı sorunlar, engellemeler, sıkıntılar bu defa bir tutsak olarak karşısına çıkmaya başladı. Serpil yine özgürlüğü için, bu defa farklı yolla mücadeleye devam ediyor.

Serpil on yıllar boyunca gazetecilik yapmış, bu alanda gerek dizgi, editöryal ayağında çalışmış, gerek sokaklarda muhabirlik yapmış bir kadın gazeteci. 1996'da Eskişehir'de açılan ‘Tabutluk’un ilk tutsaklarından oldu. İlk o zaman ‘haber yapmak’tan ‘haber olma’ya geçti. Çıktığında yine muhabirlik yapmaya devam etti.

Ceza aldığı, arandığı dönemler

oldu. Birkaç defa daha hapis yattı. Ancak bunların hiçbirisi, Serpil’i haber yapmaktan, işçi eylemlerinde, sokaklarda olmaktan alıkoyamadı. İlerleyen yaşına ve çok sayıda hastalığına rağmen, Serpil hala dimdik ayakta. Bugün gönderdiği mesajda dahi, ‘gazete için ne yapmam gerekiyorsa yaz, ben buradan elimden geleni yaparım’ diye mesaj gönderen, hala dört duvar arasında, parmaklıklar arasında elinden geleni yapmaya çalışan bir kadın gazeteci.

‘Gazetecilik taraf değildir, gazeteci tarafsız olmalı’ deniliyor. Ancak şu da bir gerçek ki, tarafsızlık diye bir şey yok. Safımız ezilenlerin, yok sayılanların, işçilerin emekçilerin, yaşamdan kovulanların safı. Ve bizlerin haberlerini yaptığı, seslerini duyurduğu işçiler, emekçiler, Kürt halkı, Aleviler, yoksullar, kadınlar, LGBTİ+’lar gazetecilere sahip çıkmak zorunda. Onların seslerini duyuran, taşıyan biz gazeteciler olmadığımızda, onların da sesleri olmayacak. Her ihtiyaçları olduğunda biz gazetecileri yanlarında bulan kesimler, onların mücadelesine omuz veren gazetecilerin yanında olmazlarsa, yarın onların yanında olacak hiç kimse bulamayacaklar. Ve basın örgütlerine gelince... Yaşanan bu son saldırılarda basın emekçilerine sahip çıkmadıklarına bir kez daha tanık olduk. Biraz önce söylediğimi tekrarlayacağım: Basın örgütleri bu konuda ‘tarafsız’ kaldıklarını düşünüyor olabilirler, ancak ‘tarafsızlık’ diye bir şey olmadığına göre, bu taraflarını bizim yanımızda seçmedikleri anlamına geliyor. Taraflarını egemenlerin tarafında seçtikleri anlamına geliyor.

İnternet Sitemize Yasak

Ankara 10.Sulh Ceza Hakimliği kararıyla 9 Ocak günü birçok hesaba engelleme geldi. Aralarında web sayfamız www.mucadelebirligi23.net’in de olduğu internet siteleri ve @MBGazetesi’nin de bulunduğu sosyal medya (X) hesapları erişime engellendi.

Mücadele Birliği, ETHA, Gazete Patika, Kızıl Bayrak, Özgür Gelecek, Umud Gazetesi ve Yeni Demokrasi web siteleri ile **Mücadele Birliği, Yeni Demokrasi Gazetesi, Partizan, Umud Yayıncılık** twitter (X) hesapları “Millî güvenlik ve kamu düzeninin korunması” gerekçesiyle, Ankara 10. Sulh Ceza Hakimliğinin 8 Ocak 2025 tarihli ve 2025/558 sayılı kararıyla erişime engellendi.

Gerçekleri örtbas edemeyen, çöküşünü gizleyen sistem çözümü gerçekleri dile getiren, halka ulaştıran gazetecileri öldürmekle, hapse atmakla, internet siteleri ve sosyal medya hesaplarını engellemekte buluyor. Ne yaparlarsa yapsınlar, tarihin akışına ket vuramayacaklar.

Gençliği Tutuklamalarla Yenemeyeceksiniz

İzmir'de Gençlik Örgütleri, başlattıkları devrimci tutsaklarla dayanışma kampanyasının son etkinliğinde bir aradaydı. 12 Ocak Pazar günü "Baskılarla, Gözaltılarla, Tutuklamalarla Yenemeyeceksiniz!" şiarıyla başlayan etkinlik, Tepekule Kongre Merkezi'nde gerçekleşti.

Gençlik Örgütleri, sömürü ve baskıya karşı mücadelenin devam edeceğini ilan etti. Dayanışma etkinliğinde bir araya gelen gençlik; gözaltılar ve tutuklamalarla teslim alınamayacaklarını, mücadelenin devam edeceğini vurguladı. Konuşmalarda ekonomik krizlerin, çalışma ve yaşam koşullarının ağırlaştığından ve bu düzenin sadece baskı ve saldırganlıkla ayakta kalmaya çalıştığından bahsedildi. Milyonlarca insanın açlık sınırı altında verdiği yaşam mücadelesi, artan kadın cinayetleri, ço-

cukların ve bebeklerin maruz kaldığı çeşitli tehlikeleri de ifade eden gençlik bu duruma sessiz kalmayacaklarını dile getirdi.

Eğitim sistemindeki çürümeye, tarikatların ve gerici örgütlenmeleri etkisine dikkat çekerek eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitim taleplerini yineleyen gençlik, bu taleplerden vazgeçmeyeceklerini, özgürlük ve eşitlik mücadelesini sürdüreceklerini ifade etti. Aynı zamanda Kürdistan'a atanan kayyumlara, kısıtlanan basın ve ifade özgürlüğüne ve emperyalist savaş politikalarına da değinildi.

Gerçekleşen dayanışma etkinliğinde birçok önemli konuk yer aldı. Devrimci tutsaklarla dayanışma için gençlere bir konuşma yaptı. Barış

Annese, «Zindandaki çocuklarımıza görüşe gittiğimizde türlü engellerle karşılaşıyoruz. Çocuklarımız içeride işkenceye uğruyor. Saçları zorla kazıtılıyor, tedavileri kelepçe zoruyla yapılıyor, 30 yıllık tutsaklığın sonunda pişmanlık dayatılıyor. Onların gençliği hapiste geçti.» diyerek kendilerine yapılan hiçbir zulmü unutmayacağını belirtti.

16 yaşında iken tutuklanan ve 28 yıl boyunca tutsak edilen ve Ergül Çiçekler de etkinliğe mesaj gönderen isimlerdendi. Ergül Çiçekler gençliğe "İçeride tek bir devrimci tutsak kaldığı sürece ne işçi sınıfı kurtuluş yüzü görebilir ne de ezilen halklar özgürlüğe yaklaşır." diyerek devrimci dayanışmanın önemini vurguladı.

Tutsaklardan gelen mesajların da paylaşıldığı etkinlikte, Devrimci Öğrenci Birliği'nden Cemal Kara'nın da mektubu okundu. "Bizler içeride umutluyuz sizler de umutlu olun, devrimci şafağın söküşünden yakındır yoldaşlar!" diyen Cemal Kara, devrimci gençliğin yılmayacağını belirtti.

Tutsaklara gönderilen kart ve mektuplarla sona yaklaşan etkinlik, "Rohat'a, Hasan'a, Kaan'a, Mehmet'e, Yaren'e ve Cemal'e Tüm Devrimci Tutsaklara Özgürlük! Yaşasın Devrimci Dayanışma!" sözleriyle son buldu.

Hapishanelerde Saldırıları Artıyor

Önce Sürgün Sonra Soruşturma

Rojava'da katledilen iki gazeteci-Ryi anmak isterken tutuklanarak Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevinde gönderilen Mücadele Birliği muhabiri Serpil Ünal ile birlikte tutsak edildiği gazeteciler Pinar Gayıp ile Gülistan Dursun, 9 Ocak günü revire götürme bahanesi ile koğuştan çıkarılarak Silivri'de bulunan Marmara Kapalı Cezaevine (eski 9 Nolu) sürgün sevk edildi.

Koğuştan "revire götürülmek üzere" çıkarılan tutsak gazeteciler, ailelerine dahi haber verilmeden sürgün edildi. Eşyalarını almalarına da izin vermeyen cezaevi idaresi, nereye götürüldüklerini de açıklamadı.

Silivri'ye sürgün edilen gazetecilere, sürgünden birkaç gün sonra hapishane yönetimi tarafından üzerinde "terörist" yazan "kurum kimlik kartı" gönderildi. Bu dayatmayı kabul etmeyen tutsak gazetecilere soruşturma açıldı.

Kimlik kartı dayatması uzun bir

süredir politik tutsakların "iyi halli olmaktan çıkarılması" ve "tahliyenin ertelenmesi"ne neden yaratması için hapishane yönetimlerinin uygulamaya koyduğu bir saldırı çeşidi olarak gündeme gelmeye devam ediyor.

Eski Tutsaklara da Saldırı Artıyor

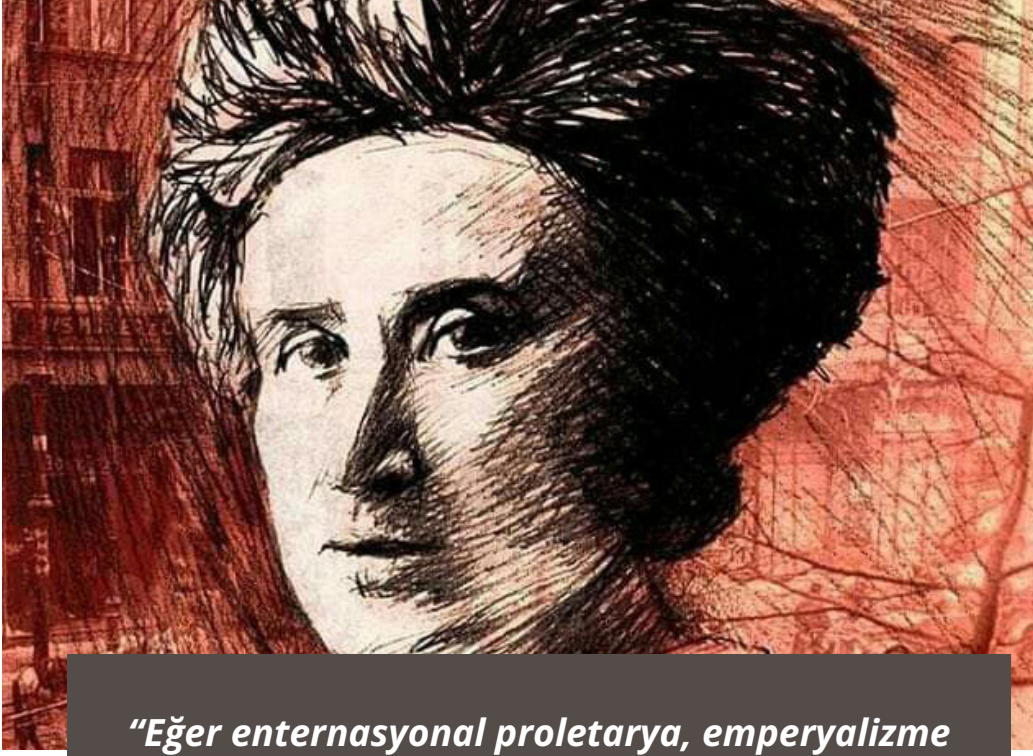
Geçtiğimiz hafta yine Marmara Kapalı hapishanesinde siyasi tutsak Çiğdem Şenyiğit'e işkence edilmesine karşı çıkan ve bunun üzerine slogan atan Leninist tutsak Besra Yalçın işkence ve kötü muameleye maruz kaldı. Saçları çekilip, kendisine küfür edilen Yalçın'ın, uzun bir süredir aynı infaz memurları tarafından kötü muameleye maruz kaldığı öğrenildi.

Hapishane idaresi suçu, infaz memurlarından şikayetçi olan Yalçın'a yükleyerek, hakkında soruşturma başlattı ve savunma istedi.

"Her Şeye Rağmen" Devrimin Kartalı: Rosa

Deniz Yankı

"Eğer enternasyonal proletarya, emperyalizme karşı uzlaşmaksızın bir bütün olarak dövüşürse, bütün gücünü ve kendini feda etme yeteneğini bir araya getirip, eylemine pratik ilke olarak 'savaşa karşı savaş' sloganını seçerse, sosyalizm nihai amacına ulaşabilir."

açacak sürecin de başlangıcı olmuştu.

Bu sırada 1905 Rus Devrimi büyük bir heyecan yaratmış ve Rosa devrime katılma kararı alarak yola çıkmıştı. Varşova'ya vardığında yakalanır ve ikinci kez siyasi faaliyetlerinden dolayı tutuklandı. Çıktıktan sonra bütün hızı ve kararlılığıyla yola devam etti. Marksist bir teorisyen olarak düşünceleri tartışılıyor, yazıları ve broşürleri elden ele dolaşıyordu. Geniş işçi toplantılarında bir kadın devrimci olarak konuşmaları coşkuyla alkışlanıyordu.

1907 yılı Ağustos'unda Stuttgart'ta toplanan III. Enternasyonal Kongresi'ne katıldığında sadece SPD'yi değil, Polonya ve Rus sosyal demokrat işçi partilerini de temsil eden delege olarak yerini alacaktı.

Yaşamı boyunca eylem alanlarında ve işçi sınıfının yanında yerini alan Rosa 1913 yılında, kapitalizmin az gelişmiş ülkelere doğru yayılmasının nedenlerini incelediği "Sermaye Birikimi" adlı eserini yazdı. Tarih, sınıflar mücadelesinde köklü değişimler ve sonuçlar yaratacak I. Emperyalist Savaşa doğru evriliyordu. **1914 başlarında Avrupa'da milliyetçilik ve silahlanma yarışı tırmanmaya başladığında Rosa işçi sınıfını uyaran yazılar kaleme alıyor, yaptığı konuşmalarda savaş tehlikesine dikkat çekiyordu.** "Bizden, başka ülkelerdeki kardeşlerimize karşı silahlarımızı çekmemizi bekliyorlarsa, şöyle bağıracağız: Hayır, yapmayacağız."

Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın (Temmuz-1914) başlamasıyla birlikte esmeye başlayan milliyetçi rüzgar, dönemin en güçlü sosyal demokrat partisi olan SPD'yi de etkilemiş ve milliyetçi eğilime yönelen partiyi sosyal-şovenizmin batağına sürüklemiştir. **Anayurt Savunması maskesi altında, yurtseverlik demagojileriyle hükümetin savaş bütçesini partinin önder kadrolarının çoğunluğuna onaylatan SPD, reformist yüzünü Alman Burjuvazisinin yanında yer alarak göstermişti.**

Başını Rosa ve Karl Liebknecht'in çektiği parti grubu bu oylamayı şiddetle eleştirerek, parti merkezinin ihanetini reddetti ve savaşa karşı

15 Ocak tarihi, bir kez daha dünyanın dört bir yanından yola çıkan insanları bir anıt mezar başında buluşturacak. **Lenin'in deyimiyle "Bir Kartal" olan Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht** devrim mücadelesinin yılmaz savaşçıları olarak; yüzyıl ötesinden bugün gibi, bir kez daha haykıracaklar önlerinde uzanan kızıl bayraklar arasındaki kalabalığa: "Ya Sosyalizm, Ya Barbarlık!.."

Ardımızda bıraktığımız yüzyıl boydan boya, insanlığın büyük ve uzun yürüyüşüne tanıklık etti ve kan ve barut kokuları arasında ateş çemberlerinden geçilerek kazanılan zaferler, yenilgiler ve ihanetler bütün canlılığıyla insanlık tarihinin belleğine kazındı.

Devrimlerle yoğrulmuş bir çağın başlangıç yıllarında mücadelenin içine giren ve kısacık yaşamı boyunca devrimin tavizsiz kadın militanı ve savaşçısı olarak hareket eden Rosa Luxemburg, Polonyalı yahudi bir ailenin çocuğu olarak çok genç yaşta isyancı kimliğini keşfetmiş ve insanlı-

ğın büyük davasının peşinden, doğduğu toprakları terk etme pahasına ikirciksiz yürümüştür.

Rosa, işçi hareketinin güçlü olduğu bir dönemde Berlin'e geçti. **Sosyalizmi hedefleyen ve dönemin en büyük partilerinden olan Alman Sosyal Demokrat Parti'nin (SPD) bir militanı olarak mücadelesini sürdürür. En büyük desteği, Marx'ın yanında eğitim gören ve aynı partiden yoldaşı olan Karl Liebknecht'tir.** Rosa, parti görevlisi olarak gittiği her yerde ve işçi sınıfı içinde büyük bir coşkuyla karşılanır. O artık partinin ateşli/coşkulu konuşmacısı, kararlı ve disiplinli devrimci kadın militanıydı.

SPD içinde, farklı birkaç eğilimi birlikte barındırıyordu. Bu eğilimler uç vermeye ve parti içindeki tartışmalar su yüzüne çıkmaya başlamıştı. Parti içinde, Rosa'nın da bir taraf olarak yer aldığı "Sosyal Reform mu, Devrim mi" tartışmaları; revizyonizmin ve oportünizmin mahkum edilerek SPD içinde bölünmeye yol

“Berlin’de düzen hüküm sürüyor! Sizi budala zaptiyeler! Kum üzerine kurulu sizin ‘düzeniniz.’ Devrim daha yarın olmadan ‘zincir şakırtıları içinde yine doğrulacaktır!’ ve sizleri dehşet içinde bırakıp, trampet sesleri arasında şunları bildirecektir: ‘Vardım, Varım, Varolacağım.’”

eylem kararı aldı. 5 Ağustos tarihinde, Franz Mehring ve Clara Zetkin’in de içinde yer aldığı 15 arkadaşıyla birlikte, daha sonra “Spartakistler Birliğine” dönüşecek “Enternasyonal” grubunu kurarak partiyle ilişkilerini kestiler.

Rosa ve arkadaşları, Lenin’in savaşa karşı çıkışını destekleyerek, tüm halkların emperyalist hükümetlerine karşı mücadele etmesi gerektiğini savundular. Askere alınan insanlara “silahlarınızı kendi burjuvalarınıza çevirin” diye haykırıyorlardı. 1 Ocak 1916 tarihinde grubun adı “Spartakist Birliği” oldu. Birliğin ilkeleri Rosa tarafından yazılmıştı ve şöyle diyordu: **“Eğer enternasyonal proletarya, emperyalizme karşı uzlaşmaksızın bir bütün olarak dövüşürse, bütün gücünü ve kendini feda etme yeteneğini bir araya getirip, eylemine pratik ilke olarak ‘savaşa karşı savaş’ sloganını seçerse, sosyalizm nihai amacına ulaşabilir.”**

Rosa ve Karl, cüretkar çıkışlarının bedelini zindanlarda ödüyor ama hiçbir şekilde yılmıyor, ödün vermiyorlardı. Lenin onların bu tavrından övgüyle bahsedecekti. “Kokuşmuş bir ceset”ten farkı kalmayan SPD’nin içinden çıkan bu yiğit komünist önderler, sarsılmaz bir irade ve inançla yollarına devam ettiler.

Haziran 1916’da Rosa, grev çağrısında bulunması ve 1 Mayıs’ta gösteriye katılmış olması gerekçe gösterilerek bir kez daha tutuklandı ve 8 Kasım 1918’e kadar tutsak kaldı.

Tutsaklık yıllarında birçok yazı ve makale kaleme aldı.

“Burjuva toplumu, bir çıkmazla yüzyüzedir; ya sosyalizme ya da barbarizme dönecektir. Bir seçimle yüz yüzeyiz. Ya emperyalizmin zaferi ve bütün bir kültürün yok olması, eski Roma’daki gibi çökme, yıkılma, bozulma, uçsuz bucaksız bir mezarlık, ya da sosyalizmin zaferi, emperyalizme ve onun metodu olan savaşa bilinçli şekilde hücum eden işçi sınıfının zaferi... Bu, dünya tarihinin karşılaştığı güçlüktür, o mu, bu mu; zarlari sınıf bilincine erişmiş proletarya atacaktır.”

Tutsak olan Rosa, 1917 Mart’ında başlayan Petrograd işçilerinin isyanını büyük bir heyecanla izledi. Alman proletaryası da yer yer başkaldırı girişimlerinde bulundu fakat sendikalar hala SPD’nin etkisi altındaydı. 3 Kasım 1918’de Kiel denizcilerinin başkaldırısının ardından tüm ülke çapında başlayan genel grev 9 Kasım’da ayaklanmaya dönüştü. Ayaklanmanın ardından SPD iktidara geldi. Ancak iktidara gelen parti sosyalizme ve sınıfa yabancılaşmış, burjuvaziyle bütünleşmişti.

Büyük alt-üst oluşların yaşandığı günlerde tutsaklığı biten Rosa Berlin’e geçti ve Aralık’ta Karl ile birlikte, Alman Komünist Partisi’nin kuruluşunu ilan ettiler. Fakat Alman proletaryasının devrimci sınıf partisi ayaklanmaya öncülük etmede geç kalmıştı. Büyük Ekim Devrimi’nin zaferini gören ve savaşın yıkıcı etkilerini iliklerine kadar yaşayan Alman proletaryası, kaderlerini belirlemekten vazgeçmedi. Yurt çapında örgütledikleri işçi ve asker konseyleriyle

4 Ocak 1919’da Berlin’de Spartakist Ayaklanmayı başlattılar. Almanya’nın, Rus Devrimi’ne benzer bir devrim felaketiyle sarsılacağı korkusuyla yönetimdeki bütün taraflar birleşir ve ayaklanma kanla bastırıldı. Sıra da Spartakistlerin öncü kadroları vardı.

Ayaklanmanın kanla bastırılması üzerine Rosa son kez olacak bir yazı kaleme aldı:

“Berlin’de düzen hüküm sürüyor! Sizi budala zaptiyeler! Kum üzerine kurulu sizin ‘düzeniniz.’ Devrim daha yarın olmadan ‘zincir şakırtıları içinde yine doğrulacaktır!’ ve sizleri dehşet içinde bırakıp, trampet sesleri arasında şunları bildirecektir: ‘Vardım, Varım, Varolacağım.’”

Bir dönem çatısı altında mücadele sürdürdüğü partide revizyonizme bayrak açan, oportünizmin çürüten yüzünü gösteren Rosa ve Karl iktidara gelen aynı partinin izni ve onayıyla hunharca katledildiler. Ardından da Spartakist öncü kadrolar...

15 Ocak 1919’da kaldıkları otel basılıp Rosa son kez gökyüzüne baktığında, arkalarında bıraktıkları mirasın dünya proletaryasına ulaşacağını ve sınıflar mücadelesinde proletaryanın eline güçlü bir silah verdiklerini biliyordu.

“Sıkı durun. Kaçmadık. Yenilmedik! Çünkü Spartaküs ateş ve ruh demektir, yürek ve can demektir, proleter devrimin iradesi ve eylemi demektir... Bunlar elde edildiği zaman, biz ister yaşayalım, ister yaşamayalım, programımız yaşayacaktır ve kurtulan halkların dünyası ege-men olacaktır. Her şeye rağmen.”

106. Yılında LLL Demo

12 Ocak Pazar günü, Berlin'de geleneksel #LLLDemo (Luxemburg, Liebnecht, Lenin) yürüyüşü vardı.

Katledilişlerinin 106. yılında, Rosa'nın ve Karl'in savaş şiarlarını bayraklarına yazanlar, Lenin, Liebnecht ve Luxemburg'lu flamalarla, meydan okuyan pankartlarıyla Berlin Frankfurter Tor'da bir araya geldiler. Sabah 09.00'a doğru eylemciler toplanmaya başladı. Daha o saatte Alman emperyalizminin polisleri ilk gözaltılara başlamıştı.

Eylemcilerin çok büyük bölümü gençlerden oluşuyordu. Emperyalist dünyanın "komünizm öldü", "komünist ideolojiyi savunanlar sadece dinozorlar" vb. sayıklamalarına en güzel yanıt, tam da gençlerin bu militan ve kitlesel katılımı idi. Üstelik de emperyalist Avrupa'nın bu en güçlü ülkesinin başkentinde...

Filistin bayrakları ve Filistin'e destek sloganları, artık bütün dünyadaki devrimci hareketin temel özelliklerinden biri olarak, ön plandaydı. Filistin Devrimi, tüm dünyada, ama özellikle Avrupa'da ve emperyalist merkezlerde, antikapitalist ve antiemperyalist hareketin temel kaldıraçlarından biri. Bu seneki LLLDemo, bu gerçeğin altını bir kez daha çizdi.

Militan genç kitle, yalnızca Filistin'i

değil, Rojava'yı ve Kürdistan'ı savunan pankartlar açıyor ve sloganlarla ortalığı inletiyordu: "Filistin ve Kürdistan'a Özgürlük", "Çok Yaşa Rojava, Çok Yaşa Filistin"... Üstelik bu sloganları atan, Filistin ve Kürdistan bayrakları taşıyanlar Alman gençleriydi.

Eylem alanında Türkiye ve Kürdistanlı devrimciler de alabildiğine kitlesel idi. Bu haliyle Alman devrimci hareketinin hatırı sayılır bir kısmını Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimci örgütler teşkil ediyordu. Varlıklarıyla Alman devrimci hareketine güç ve dinamizm katıyorlardı. Leninistler Almanca "Şimdi Devrim Zamanı" yazan pankartları ve parti bayraklarıyla yer almışlardı gösteride. Keza Filistin korteji de coşku ve militanlığı ile dikkat çekiyordu.

Frankfurter Tor'dan (Frankfurt Kapısı) anıt mezarlığa kadar olan mesafe yaklaşık 5 kilometre. Yürüyüş, polisin engellemeleri, yer yer saldırıları nedeniyle çok uzun sürdü. Polis özellikle Filistin ve Rojava'ya destek pankart, bayrak ve sloganlarının yoğun olarak bulunduğu militan gençlerin oluşturduğu bölümü hedef aldı. Sık sık bu bölümün önünü kesmeye çalıştı. Yürüyüş kolunu buradan ayırmaya kalktı.

Rastlantı bu ya, Leninistlerin de aralarında bulunduğu bu yürüyüş kolu, KKE (Yunanistan KP) ve TKP ikilisinin

hemen arkasındaydı. **Alman polisi araya girdiğinde KKE-TKP sosyal reformistleriyle devrimcilerin bulunduğu kesim arasındaki fark görülmeye değer idi. KKE-TKP tarafı barış içinde, huzur dolu bir dinginlik yaşar ve koşar adım arayışı açarken, Dünya Antiemperyalist Platformu'nun da temsil edildiği devrimcilerin olduğu yürüyüş kolu, polislerle kıyasıya bir mücadele içine girmiş bulunuyordu.**

Burada polis göz yaşartıcı spreylemlerle saldırdı, devrimci gençlerden koparabildiklerini gözaltına aldı. Devrimci gençler yürüyüş kolunun yan tarafında tuttıkları pankartların ardına duvar gibi dizildiler ve polislerin araya girmek için yaptıkları tüm saldırıları püskürttüler.

Yer yer engellenen, saldırılara uğrayan, her defasında polisi geri püskürten yürüyüş kolu, yaklaşık 3 saatin ardından anıt mezara ulaştı. "Ölülerimiz Yolumuzu Aydınlatıyor" yazan anıt, karanfillerle donatıldı. Polisler tüm eylemi görüntülüyorlardı. Özellikle polisle çatışan, aralarında Leninistlerin de yer aldığı devrimcileri hedefliyorlardı. Eylem sonrası tek yakalayabildikleri göstericileri bu şekilde gözaltına aldılar ve birkaç saat içinde serbest bırakmak zorunda kaldılar.

Bu seneki LLLDemo, tüm dünyada yükselen devrimci durumun ve küresel iç savaşın bir yansıması olarak alabildiğine coşkulu ve kitleseldi. Dünya devrimi dalgasının, bulduğu her fırsatta emperyalist kaleleri dövmeye devam ettiğinin somut göstergesiydi.

Kadıköy'de İnşaat İşçileri Eylemde

İstanbul Kadıköy'de Sağlık Bakanlığı'na bağlı şantiyede çalışırken, hakları Salih Us Akıncılar İnşaat tarafından gasp edilen işçilerle eylemde.

45 gündür anlaştıkları ücretlerini alamayan, sadece sigorta payları yatan işçiler, yemek parası olarak da birkaç defa tüm işçiler için toplam 300-400 lira ödendiğini, her şeyi kredi kartlarıyla aldıklarını ama geçindirmeleri gereken aileleri olduğunu söylüyorlar. 10 Ocak günü iş bırakan işçiler, ücretlerini alana kadar bu inşaatta bir çivi bile çakmayacaklarını söylediler.

14 Ocak günü sabah saatlerinde buldukları bir brandanın boş yüzüne "Bu İş Yerinde Grev Vardır" yazarak asan işçiler, saat 14.00'te bir açıklama yaptılar. Eyleme Tez Koop-İş Sendikası'ndan işçiler de gelerek işçilere destek verdiler.